ACVATOT, proiecte de infrastructură în șapte județe și București: de la rețele edilitare la infrastructură militară

Călin Bichir, Director General Acvatot

Proiectele de infrastructură au devenit tot mai complexe, depășind granițele unei singure specialități. Lucrările la rețelele edilitare trebuie corelate cu infrastructura rutieră, celelalte utilități și nevoia de a menține funcționale zonele în care se intervine. Pentru constructori, provocarea nu mai este doar execuția fiecărei lucrări în parte, ci gestionarea unui ansamblu de intervenții interdependente.

Această tendință se reflectă și în portofoliul de proiecte ACVATOT. **În 2026, compania lucrează în București, Ilfov, Prahova, Dâmbovița, Călărași, Galați, Teleorman și Covasna, pe proiecte care integrează rețele de apă și canalizare, gaze, infrastructură rutieră, sisteme pentru ape pluviale, dar și infrastructură militară și de apărare**. *„Vedem tot mai multe proiecte care nu mai pot fi tratate ca lucrări cu specialități separate. O intervenție asupra unei rețele vine cu implicații asupra drumului, asupra celorlalte utilități, asupra accesului la proprietăți și asupra modului în care zona poate continua să funcționeze pe durata execuției. Tocmai de aceea, coordonarea trebuie să înceapă înainte de șantier.”*, explică Călin Bichir, Director General ACVATOT.

Un exemplu este **proiectul Ghidigeni–Prelungirea Ghencea**, unde compania execută lucrări de reabilitare și impermeabilizare pentru aproximativ **3,3 km de apeducte**. Alegerea soluției de reabilitare prin ***relining*** permite introducerea unei noi structuri în conducta existentă și limitează intervențiile prin săpătură deschisă. Dar metoda este doar o parte a ecuației: starea conductei existente, punctele de acces, densitatea rețelelor de utilități, adâncimea și diametrul rețelei, condițiile de teren și lucrările din vecinătate trebuie analizate împreună.

În astfel de proiecte, soluția tehnică și execuția nu pot fi tratate separat. Condițiile reale din teren pot schimba metoda de lucru, succesiunea intervențiilor și, implicit, graficul proiectului. Această abordare se regăsește și în proiectele de infrastructură pluvială. **La Cornetu, ACVATOT execută aproximativ 3,8 km de rețea gravitațională, 94 de guri de scurgere și 3 separatoare de hidrocarburi. La Mogoșoaia, proiectul include aproximativ 2,3 km de rețea, 57 de guri de scurgere, un bazin de retenție, o stație de pompare și evacuare controlată către receptorul natural.**

Dincolo de dimensiunea lucrărilor, cele două proiecte arată o schimbare de perspectivă asupra infrastructurii pluviale: de la intervenții punctuale, la sisteme în care colectarea, transportul, retenția, pomparea și evacuarea trebuie dimensionate și executate ca un ansamblu unitar. *„Canalizarea pluvială este un exemplu foarte bun de infrastructură care trebuie gândită integrat. În același timp, execuția are loc într-un spațiu deja construit, în care trebuie să menții traficul, accesul și funcționarea celorlalte utilități. Aici devine esențială corelarea dintre proiectare și ceea ce găsești efectiv în teren.”*, spune dl. Bichir.

Predictibilitatea se câștigă înainte de mobilizare

Experiența ultimilor ani a schimbat și dimensiunea la care operează ACVATOT. În cei nouă ani de când compania face parte din Veolia România, **cifra de afaceri a crescut de la 61 de milioane de lei, la finalul lui 2016, la 486 de milioane de lei în 2025, iar echipa a crescut de la 160 la 625 de oameni**.

Creșterea aduce însă o nouă provocare: gestionarea simultană a diferitelor specialități, proiectantului, beneficiarului și a realității de pe teren. Din perspectiva lui Călin Bichir, două momente sunt decisive. Primul este înainte de lansarea lucrării, când ar trebui validate informațiile care pot modifica soluția sau metoda de execuție – investigațiile geotehnice, ridicările topografice, poziția utilităților, accesul, restricțiile amplasamentului și avizele. Al doilea este înainte de mobilizare, când beneficiarul, proiectantul și constructorul ar trebui să parcurgă împreună etapele critice, soluțiile temporare și riscurile de execuție. *„Nu este realist să presupunem că documentația va anticipa orice situație, dar este realist să cerem ca proiectul să aibă informații suficiente, responsabilități clare și un circuit de decizie funcțional. Aici se câștigă, de fapt, predictibilitatea unui proiect”*, punctează Călin Bichir.

Complexitatea tot mai mare a proiectelor și presiunea pe costuri și termene schimbă deja modul în care se construiește în Europa. În acest context, implicarea mai devreme a constructorului nu mai ține doar de optimizarea execuției, ci și de capacitatea întregului proiect de a anticipa și gestiona riscurile înainte ca acestea să ajungă în șantier. ■